

Dr. Szergényi István

élete és munkássága

Előre bocsátom, hogy a szerző - akivel napra pontosan negyvenhárom évig örömben és bánatban egyaránt osztozó társakként tartoztunk össze - a férjem volt. A következő sorok megfogalmazásakor, bármilyen nehezemre is esett, igyekeztem csupán a száraz tények közlésére szorítkozni.

1933. november 10-én született Miskolcon.

Felhőtlen gyermekkorának a (II. világ)háború vetett véget. Honvéd-állatorvos édesapja ugyanis 1945-ben - hadifogolyként - meghalt, és mindmáig a (Romániában lévő) jeltelen tömegsírban nyugszik.

Özvegy édesanyja az osztályrészükként kijutó rendkívüli erőfeszítések és fájdalmas lemondások árán is igyekezett őt a legjobb nevelésben és oktatásban részesíteni, illetve részesíttetni, még a család 1951-es kitelepítésével járó vi-szontagságok közepette is.

A Pannonhalmi Bencés és a Budapesti II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban folytatott középiskolai tanulmányai után szökésben érettségizett le Dombóváron, majd sikerrel felvételizett a Veszprémi Vegyipari Egyetemre, ahol 1958-ban mérnöki diplomát szerzett.

Pályakezdőként olyan nagy budapesti iparvállalatoknál dolgozott, mint a Csepeli Olajfinomító és a Gamma Művek. Később az államigazgatásban az Országos Tervhivatal, majd az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium munkatársa lett. Ez utóbbi munkahelyéről, mivel az Energiastratégiai Főosztály vezetőjeként a szektor privatizációját ellenezte, nyugdíjazták. Az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága Energia Bizottságának időközben elnyert elnöki megbízatása miatt azonban „visszafoglalkoztatták”.

Szakmai feladatai mellett folyamatosan képezte magát. 1971-ben elnyerte a kémiai tudományok kandidátusa címet, 1995-ben pedig PhD-fokozatot szerzett. Tudományos munkássága során öt könyvnek, illetve egyetemi jegyzetnek volt a szerzője vagy a társszerzője. A mintegy százhusz általa jegyzett szakmai közlemény közül számos nem csak magyar nyelven jelent meg. Gyakran tartott tudományos és ismeretterjesztő előadást itthon és külföldön egyaránt, többek között két Energia-világkonferencián (Cannes-ban és Montrealban) is. 1986-ban Pasteur-éreméremmel tüntették ki. Tagja volt több MTA-bizottságnak és a Magyar Energetikai Társaságnak, a Magyar Mérnöki Kamara pedig a tiszteletbeli tag címmel adományozta meg. Emellett a Budapesti Műszaki Egyetemen - annak tiszteletbeli tanáraként - külföldi diákokat oktatott francia nyelven.

Szakmai elhivatottsága miatt az utóbbi években felhagyott a korábban kedvteléssel gyakorolt hobbijával, a képzőművészettel, azonban így is több tucatnyi festmény és grafika őrzi a keze nyomát.

Alapvetően optimista beállítottsága ellenére aggodalommal töltötték el a következő generációk előtt álló, de már ma is fenyegető azon kihívások, amelyekre a válaszok minősége alapvetően befolyásolja majd az egész emberi, azon belül különösen az úgynevezett nyugati civilizáció jövőjét, tehát szeretett hazája, Magyarország sorsát is. Ezért a világra nyitott személyiségéből fakadóan, valamint rendkívüli akaraterejének és munkabírájának köszönhetően életének szinte az utolsó percéig - 2014. június 21-én bekövetkezett haláláig - kitartóan művelődött, tanult és dolgozott ezen a könyvön, amellyel minél többeknek, minél többet szeretett volna használni...

Dr. Faragó Katalin